

Η αγάπη για το βουνό

Μετά από μισό χρόνο ίσως, καλοκαίρι, ανέβηκα στον Υμηττό για μια μικρή βόλτα μέχρι τον Ο.Τ.Ε και τις κεραίες. Την προηγούμενη φορά, τέλη του φθινοπώρου, μέσα στο μονοπάτι που άλλοτε περπατούσα πολύ συχνά γιατί έμενα κοντά, ανέβαινε πίσω μου ένας λάτρης του μηχανήτου σπορ με τη μηχανή του, μαρσάροντας και σπινιάροντας από τα συνεχή κολλήματα σε δύσκολα περάσματα. Ο εκνευρισμός ήταν αυτονόητος, αλλά και η δυσφορία μου ίσως πια για το περπάτημα στον Υμηττό. Σήμερα, μέσα Ιουλίου, στην ίδια διαδρομή η προηγούμενη εμπειρία επαναλήφθηκε. Ξανά, μια μηχανή προκαλούσε με το θόρυβό της και όργωνε με τις ρόδες τα μονοπάτια. Το ίδιο το μονοπάτι σήμερα είναι αγνώριστο. Δεν ξέρω πόσες μηχανές πέρασαν για να το μετατρέψουν σε κάτι που θυμίζει κοίτη ξεροπόταμου, όντας πια σαθρό γεμάτο σπασμένες πέτρες και σε σημεία ίσως και μισό μέτρο βυθισμένο από το γύρω έδαφος.

Μισό χρόνο πριν, ήθελα να γράψω για τον Υμηττό στο περιοδικό, αλλά το ανέβλαλα σίγουρος πως κάποιος από τους μόνιμους πεζοπόρους του θα έχει ήδη περισσότερα να καταθέσει, και πως το κάνει ήδη.

Σήμερα, ο προβληματισμός μου είναι έντονος. Και όχι μόνο για την παρουσία των μηχανών στα μονοπάτια. Το πρόβλημα έχει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις, αναπτύσσεται με ρυθμό, και είναι η αυξανόμενη ανθρώπινη παρουσία στο βουνό για κάθε είδους αναψυχή. Η φύση μας λείπει σήμερα, είναι γεγονός πως οι πόλεις είναι απάνθρωπες. Έτσι, διοργανώνουμε πια δραστηριότητες κάθε είδους στο βουνό, πλασάρουμε το βουνό ως μέσο διασκέδασης, ως τόπο άθλησης και τέλεσης αγωνισμάτων.

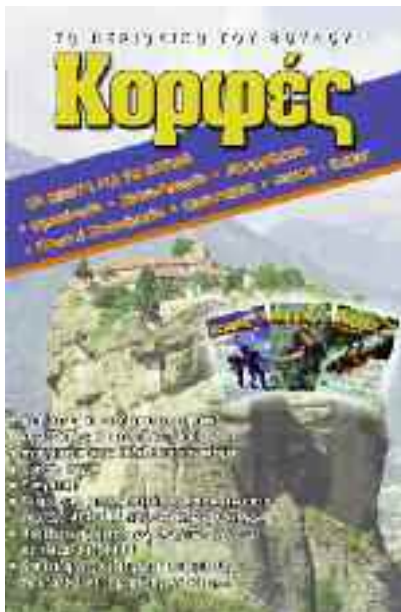
Από πότε ατόνησαν οι αισθήσεις μας και δεν μας αρκεί η φυσική παρουσία του βουνού ώστε να καλύψει τις ανάγκες μας για αναψυχή αλλά και ανάταση; Πόσος καιρός πάει που μέσα στις άχαρες πόλεις σταματήσαμε να βιώνουμε οτιδήποτε; Ζούμε άτονα, και γι' αυτό επιμένουμε διαρκώς να ξεφεύγουμε από τις άχαρες ζωές μας με ναρκωτικά κάθε είδους. Ο νους μας βρίσκει συνεχώς τρόπους να ξεφεύγει από τον εαυτό, τη φύση, τη φύση μας.

Και κάναμε το βουνό θέατρο του παραλογισμού μας και πίστα για σπορ. Άλλος ξεφεύγει με την

αναρρίχηση μέχρι τενοντίτιδας, με ποδηλατικές καταβάσεις ή με εντόουρο μέχρι κατάγματος και βάλε (όχι ο Ροσσί, ο άλλος), άλλος με το ατελείωτο τρέξιμο ή το πεντάλ μέχρι να εξαντλήσει τις βουνοκορφές (ο Όλυμπος μας κόβει πια την ανάσα από το λαχάνιασμα και όχι από την ενατένιση του μεγαλείου του). Πεζοπόροι με σκυμμένα κεφάλια κοιτάνε χαμηλά, χαμένοι μες τις σκέψεις τους. Και γύρω το μεγαλείο. Πού πάνε;

Πού πάνε;

Παναγιώτης Γεωργίου

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Επιθυμώ να γίνω συνδρομητής στο περιοδικό «ΚΟΡΦΕΣ»

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΝΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Νο: _____

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: _____

ΠΟΛΗ: _____ Τ.Κ.: _____ ΧΩΡΑ: _____

ΤΗΛ/ΦΑΧ: _____ e-mail: _____

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

- για ένα έτος (6 τεύχη) 30 ΕΥΡΩ
- για δύο έτη (12 τεύχη) έκπτωση 10% - 54 ΕΥΡΩ
- για τρία έτη (18 τεύχη) έκπτωση 20% - 72 ΕΥΡΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- για ένα έτος (6 τεύχη) 50 ΕΥΡΩ
- για δύο έτη (12 τεύχη) έκπτωση 10% - 90 ΕΥΡΩ
- για τρία έτη (18 τεύχη) έκπτωση 20% - 120 ΕΥΡΩ

Για να αρχίσει η συνδρομή σας αποστέλλετε το ποσό της συνδρομής με **ταχυδρομική επιταγή** στη διεύθυνση του περιοδικού ή καταθέστε σε τραπεζικό λογαριασμό στην **ALPHA BANK** : 178002002001714

Ελλ. Ορειβατικός Σύλλογος Αχαρνών - Φιλαδέλφειας 126, 136 73 Αχαρνές- Τηλ.: 210-2461528, 210-2404100 Fax: 210-2469777

28ος
ΓΥΡΟΣ
ΠΑΡΝΗΘΑΣ

Ελάτε να
τρέξουμε μαζί

Κυριακή
25
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2011

α' διαδρομή: 16 χλμ.

β' διαδρομή: 4 χλμ.

